

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Gvidonis Comitis Alverniae ad Dominum Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quia ea quæ ad tantum officium pertinent, per se, prout singulis expediret, non valet præsentialiter exercere, tam vos quam alios ministros Ecclesiarum in partem sollicitudinis advocavit, ut sic tanti onus officij per subsidiarias actiones commodius supportetur. Inde est quod cum Ecclesia beati Martini Turoren. nostra filia specialis existat, nec ei possimus in quibuslibet necessitatibus suis præsentialiter, prout tenemur, adesse, nos ministerium nostrum, quod eidem impendi non potest, vestræ sollicitudini committentes, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus dilectis filiis Canonicis ipsius Ecclesie, quoties ad vos pro irrogatis sibi injuriis duxerint recurrendum, de malefactoribus suis constitutis in terra carif. in Christo filij P. illustris Regis Francie, appellatione remota, nullatenus differatis justitie plenitudinem exhibere, ad id liberius faciendum, quemadmodum videritis expedire, monitione præmissa rigorem ecclesiasticum, prout justum fuerit, adhibentes. Datum ut supra.

Scriptum est in eundem modum Episcopo & Decano Pictaven.

*PICTAVEN. ET CENOMANEN-
Episcopis, & Abbati de Fontana.*

*Epist. 496.
Ejusdem argu-
menti.*

Proestatis apostolicæ &c. ut supra usque ad verbum committentes, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus ad eandem Ecclesiam accedentes, ea quæ tam in vestimentis Canonicorum inordinatis quam divinis obsequiis, meditationibus, & firmis tempore residentie faciendæ, & aliis tam spiritualibus quam temporalibus videritis corrigenda, cum consilio eorum quos in ipsa Ecclesia maturioris & sanioris consilij esse noveritis, auctoritate apostolica sublato contradictionis & appellationis obstaculo, Deum solum habentes præ oculis, corrigentes, eos quos vestris institutionibus contrarios inveneritis aut rebelles, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis; ita in hoc provisione sollicita procedentes, quod studium vestrum apud Deum & homines multipliciter appareat commendandum. Quod si omnes &c. duo vestrum &c. Datum ut supra.

CONVENTRENSI EPISCOPO.

Vitium simoniacæ pravitate quantum Deo sit odiosum, & quanta ex eo sequatur pernicietas animarum, fraternitatem tuam credimus non latere. Inde est quod cum, sicut audivimus, plures Clerici de tua diocesi sua sint beneficia simoniacè assecuti, ita quod ex hoc magnum scandalum in populo generetur, tibi præsentium auctoritate duximus injungendum ut illis qui legitime convinci poterint ecclesiastica beneficia taliter obtinere, a motis, tibi ea liceat, appellatione remota, personis idoneis assignare; alios vero qui canonicè convinci non poterint, si fama publica noveris laborare, ad purgationem canonicam subl. appellationis diffugio nostra possis auctoritate compellere, ne scandalum in populo generetur. Vellemus autem quod circa primordia promotionis tuæ majorem nobis & Ecclesie Romanæ reverentiam impendisses, Datum Laterani.

*LITERÆ GUIDONIS
Comitis Alvernie ad Dominum
Papam.*

Domino Innocentio divina bonitate sanctæ Romanæ Ecclesie Summo & universali Episcoporum Episcopo Guido Comes Alvernie salutem cum omni reverentia, & hominij fidelitatem debitam. A parentum meorum fide non degenerare laborās, qui quoddam suum proprium castellum nomine * Vteo, Deo & sanctis Apostolis & Ecclesie sanctæ Romanæ sibi quæ præsentibus Domino Alexandro Papæ videlicet & successoribus suis delegarunt, aliud non minus præcipuum castrum à me noviter ædificatum, & meo nomine nominatum, præfata sanctæ Rom. Ecclesie dono & concedo, aurique unciam pro mea recentem mutatione transmittito. Vestram itaque protectionem & defensionem super fratrem meum R. Claromonten. Episcopum exorare, sicut videtur, decrevi: quoniam idem frater meus præfatus Episcopus, conjunctis & adunatis sibi Coterellorum & Basclorum ruptis diversis, in præjudicium sui ordinis & prævaricationem totius juris, terram meam incendiis, homicidiis, & rapinis, & quibuscunque potest malitiis devastat. Vestræ

*Epist. 497.
De prece simo-
niacorum.*

*Epist. 497.
Romane Ecclie
sive castrum do-
nat, fratrisque
sui casus co-
mendar. Poni-
fici.*

** Leg. Bullon,
ut mones in la-
lus in Privat.
Historia Domus
Turrianæ pag.
40. Vide etiam
pag. 36. in not.
ad Collectaneas
legitur Vico.*

iraque sanctitatis pedibus prostratus, preces fundo, ut eum à tanta injuria revocetis, & sententiam excommunicationis, quam in terram meam præter præfata mala tulit, amoveatis, & judices vel examinatores causæ nobis constituatis Dominos Archiepiscopum Burdegalen. & Præpositum Evaunen. qui ab universis Abbatibus vicinis veritate cognita, remota appellatione, tantam injuriam terminare studeant. Precamur etiam ut latiori præsentium super his & aliis quæ intimaverit credatis.

COLOCEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 499.
De reformatione
monasterij
S. Stephani de
Keu.

CVM nobis, licet immeritis, in apostolica sedis specula consistentibus sit univrsarum Ecclesiarum sollicitudo commissa, de statu illarum sollicitudinem nos convenit gerere diligentem, & providere attentè ut per fratres & cœpiscopos nostros, cum non possimus ubique nostram præsentiam corporaliter exhibere, possint in melius reformari. Ex parte siquidem tua nostris est auribus intimatum quòd cum bonæ memoriæ Andreas antecessor tuus monasterium S. Stephani protomartyris, situm in loco qui dicitur Keu, concessisset fratribus S. Abrahamæ de Valle Ebron, monachis nigri ordinis propter dissolutionem suam remotis, & iidem fratres S. Abrahamæ bona ejus dilapidando, & ducendo vitam nimium dissolutam, ipsum deduxissent ad nimiam paupertatem, bonæ memoriæ Celestinus Papa prædecessor noster & nos etiam tibi dedimus in mandatis ut restitutioni ejusdem monasterij provideres; tuo committentes arbitrio, utrum prædicti fratres S. Abrahamæ tolerandi, an monachi nigri essent in ipso monasterio reducendi. Tu verò (sicut accepimus) fratres S. Abrahamæ propter dissolutionem suam inde penitus abjecisti, & nos per petitionem tuam duxisti super provisione ipsius monasterij requirendos. Ideoque fraternitati tuæ per præsentia scripta mandamus quæ, si per monachos Ecclesiam illam videris reformari non posse, in ipsa Ecclesia Canonicos instituas regulares, qui secundum regulam beati Augustini devotum ibi Domino famulatum impendant, & per eorum religionem locus ipse in melius tuo faciente studio reformetur. Datum Laterani XI. Kal. Januarij.

ILLVSTRI REGI VNGARIÆ.

Significante venerabili fratre nostro Colocen. Archiepiscopo ad audientiam apostolatus nostri noveris pervenisse quòd cum in diocesi sua sint quamplures villæ, in quibus Sclavi habitant, iidem Sclavi præfato Archiepiscopo decimas exhibere contemnunt. Quoniam igitur de regia serenitate confidimus, & speramus ut Ecclesias & earum ministros diligas, & earum commodis exemplo progenitorum tuorum diligenter intendas, excellentiam tuam rogamus atque monemus, per apostolica scripta mandantes, quatenus memoratos Sclavos, ut decimas debitas præfato Archiepiscopo sine diminutione persolvant, tradita tibi potestate compellere non omittas. Datum ut supra.

Epist. 500.
Ut compellat
Sclavos decimas
persolvere.

ABBATI ET CONVENTUI
S. Petri Carnoten.

CVM monasterium vestrum multorum gravetur onere debitorum, ut vix ejus redditibus fratribus valeant necessaria ministrari, Abbates qui fuerunt pro tempore, sicut nostris est auribus intimatum, occasione promissionum de beneficiis non vacantibus tantis se pensionibus obligarunt, quòd si etiam, ut dudum, monasterium in temporalibus abundaret, eas solvere vix valeret. Cum autem secundum instituta canonum, antequàm vacent, non sint ecclesiastica beneficia promittenda, & quæ contra leges sunt, haberi debeant pro infectis; vos & monasterium vestrum à præmissis promissionibus & pensionibus denuntiamus auctoritate præsentium absolutos, cum nec regulariter valeat accessorium, ubi non obtinet principale. Datum Laterani III. Kal. Januarij.

Epist. 501.
Beneficia ecclesiastica nemini promittenda antè quàm vacent.

EPISCOPO TRIPOLITANO.

CVM ex naturalis legis præcepto, quod Dominus in Evangelio declaravit, quæcunque volumus ut faciant nobis homines, & nos eis facere debeamus, & ex eo quod legitur in Thobia, Quod tibi odis fieri, alij ne feceris, ab aliorum teneamur injuriis temperare, nos, qui sacra docente scriptura monemur ne alij nostrum demus honorem, & ex apostolatus officio, quod, licet indigni, suscepimus, aliorum jura & præsertim

Epist. 502.
Eum transfert
ad Ecclesiam
Tripolitanam.
Vide supra epist.
50. & seq. &
117.